Teljesitik és tulszárnyalják
november 7-re tett felajánlásaikat a szegedi dolgozók

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára készülődik az egész haladó emberiséggel Szeged minden dolgozója is. Az idei évfordulót a béke megvédésének jegyében ünnepeljük meg. Ezért tette már meg jóelőre minden öntudatos dolgozó munkafelajánlását az évforduló alkalmából, hogy a Szovjetunió által vezetett béketábor magyarországi szakaszát szilárdítsa, erősítse a világ dolgozóinak harcos összefogását a béke megvédése érdekében. A november 7-re tett felajánlások teljesítése lendületesen halad a szegedi üzemekben. A csütörtöki békeműszak még inkább fokozta ezt a lendületet, még jobban elősegítette a vállalások teljesítését.

A Szegedi Kender

kártolójában Tóth Erzsébet azt vállalta a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából, hogy november elsejére teljesíti 1951 első félévi tervét. Ezzel szemben

már október 30-án a július 7.-i tervének teljesítésénél járt.

A vízesfonóban Bódi Szilveszterné vállalt 27 nap túlteljesítést és szorgalmas munkája nyomán ugyancsak

október 30-án már jövő évi március 4.-i tervét terjesítette.

A cérnázóban Hajdu Józsefné, aki tíz nap túlteljesítést vállalt,

április 28.-i tervét teljesítette október 30-án.

A finomítóban Táborosi Péter, aki 100 százalékos munkateljesítménnyel dolgozott, még 5 százalékot vállalt munkájára.

Teljesítése ma már 149 százalék.

A szárazfonóban Kispéter Károlyné, a gombolyítóban Götz Gyuláné, a simítóban Czakó István vállalta, hogy december elsejére befejezi idei tervét. Az eddigi jelek azt mutatják, hogy jelentősen túlszárnyalják felajánlásukat, mert

Kispéter Károlyné már hétfőn december 27.-i tervénél, Götz Gyuláné november 16.-i, Czakó István pedig november 23.-i tervénél járt.

A Szegedi Kenderfonóban különösen kitünt még Semmel Imréné, aki azt vállalta, hogy 21 nappal előbb fejezi be negyedik negyedévét és ezzel szemben október 30-án már a jövő évi március 3.-i tervét teljesítette.

A Szegedi Gázmüveknél

is példamutató eredményeket hoztak a Nagy Októberi Szocialista Forradalomra tett felajánlások. Horváth István és Bozóki András csoportjai azt ajánlották fel november 7-re, hogy a kalóriát 3600-on tartják, hogy biztosítsák a termelés egyenletességét. Felajánlásukat máris teljesítették:

az elért eredményük 3656 átlagkalória.

Hasonlóképpen becsülettel látták el felajánlásukat Herczeg Imre és Mikácsi István csoportjai is, akik azt ajánlották fel, hogy az üzemi gépeket a leggondosabban karbantartják, az eddiginél gyakrabban tisztítják, gondozzák. Varga B. István gázszerelő brigádja november hetedikére ígérték a gázfőcső áthelyezését Ujszegedre. Vállalásukat túlteljesítették és

az áthelyezési munkálatokat már november másodikára befejezték.

Kiss Ferenc, Bálint Mihály, Révész János, Báló Károly 29-re ígérték a gázmérők leolvasását, ezzel szemben munkájukkal már október 27-ére elkészültek.

A Szegedi Villamosvasutnál

arra tettek ígéretet a dolgozók, hogy a 20-as kocsi javítási munkálatait, ami 210 óra munkát jelent, november 7-ére elkészítik.

Ezzel szemben munkájukkal már el is készültek.

Elkészült munkájával Sata András kovács is, aki egy garnitura úgynevezett hordrugó előre elkészítését vállalta el, hogy az esetleges hibák miatt álló kocsik javítását meggyorsítsa és így minél zavartalanabb legyen Szegeden a villamosforgalom.

Ma alakul meg Szegeden a Társadalombiztositási Bizottság

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Dolgozók Pártja javaslatára a Szakszervezetek Országos Tanácsával egyetértésben úgy határozott, hogy a társadalombiztositási feladatok ellátását közvetlenül a dolgozókra bizza, a társadalombiztositás irányitását pedig a szakszervezetekre. Ezzel lehetővé teszi a dolgozók közvetlen befolyását és ellenőrzését a társadalombiztositásra és emellett egyszerűbbé teszi a társadalombiztositás munkáját.

Dolgozó népünk politikai és gazdasági téren elért eredményei tették lehetővé ezt a nagyhorderejű rendelkezést. Az egészségvédelem és társadalombiztositás terén jelentős haladást értünk el. Egységessé tettük a betegbiztositó intézeteket, megkezdtük a táppénzsegélyek üzemi kifizetését, az egészségvédelmet leválasztottuk a társadalombiztositás szervezetéről és önálló feladattá tettük a helyi tanácsok irányitásával. Mindez hozzájárult ahhoz, hogy a dolgozók munkaképtelenség, betegség esetén jó ellátásban részesüljenek.

Az, hogy a társadalombiztositás irányitása a szakszervezetek kezébe került, lehetővé teszi azt, hogy a társadalombiztositás intézményeiből a bürokratizmust teljesen kiküszöböljük. Lehetővé válik a dolgozók gyors, közvetlen ellátása. Ez a munka természetesen nem megy magától. A dolgozók segitségére van szükség, hogy értékes javaslataikkal rámutassanak az esetleges nehézségekre és gyorsabbá tegyék az átalakulást.

A mai napon alakul meg Szegeden is a társadalombiztositási bizottság, amelynek feladata, hogy elősegitse az átszervezés befejezését. Elősegitse a biztositottakat megillető szolgáltatások (készpénz, segély, gyógyszer, gyógyászati segédeszköz, kórházi beutalás, gyógyfürdő, szanatórium, stb.) igénybevételét, képviselje a dolgozók egészségügyi érdekeit minden területen. Ebbe a bizottságba Szeged dolgozóinak a legjobbjai kerülnek be.

A Társadalombiztositási Bizottság ma délután 4 órakor tartja alakuló ülését az SzTK (volt OTI) Szentháromság-utcai helyiségében, ahol Ábrahám Antal elvtárs, a SzOT megyei titkára ismerteti az új szervezet működését. A Szegedi Pártbizottság nevében Bite Vince elvtárs, a Városi Tanács nevében Dénes Leó elvtárs, a végrehajtó bizottság elnöke szólal fel. Felszólal Siklós János elvtárs, az SzTK igazgatója, aki ismerteti az SzTK ügyviteli egységeinek működését és azokat a munkákat, amelyeknek végrehajtása jobbá teszi a társadalombiztositás szervezett működését, amit persze a dolgozók közvetlen ellenőrzése segít majd nagy mértékben elő.

Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére
10 uj kulturotthont szerveznek a megyében

A hazánkban folyó népművelési munkának igen jelentős mértékben segítségére vannak a falusi kultúrotthonok. A Csongrádmegyei Tanács népművelési alosztálya éppen ezért nagy gondot fordít a kultúrotthonok fejlesztésére. Ez év augusztus 20-tól október 31-ig 10 új kultúrotthont avattak fel a megye területén. Ezeket a kultúrotthonokat azóta már ellátták könyvtárral, de egy részének rádiókészülékeket is juttattak. A székek, asztalok beszerzése most van folyamatban.

A tanács népművelési alosztályának most az a terve, hogy december 20-ig, Sztálin elvtárs születése napjáig újabb 10 kultúrotthont létesít a népművelési minisztérium támogatásával. A kultúrotthonok létrehozásában a községek dolgozói is tevékenyen részt vesznek, mert megértették, hogy ezek a kultúrotthonok az ő érdekeiket, kultúrszinvonaluk nagymértékű emelését szolgálják.

A kultúrotthonoknak az a hivatásuk, hogy a községekben eddig szétfolyó kulturális munkát összpontosítsák és dolgozó parasztságunk részére biztosítsák a rendszeres kultúrmunkában való résztvételt.

A december 21-én felavatásra kerülő 10 új kultúrotthonon kivül a barattyosi állami gazdaság dolgozói szintén létesítenek egy üzemi kultúrotthont a DÉFOSz és a környező tanyavilág parasztságának közreműködésével. Felszerelésről a népművelési minisztérium gondoskodik.

A háborus bünösök a biróság előtt

Két háborús bűnös állt pénteken a szegedi megyei biróság előtt: Koroknai Pál Géza és Matinka József. Koroknai mint századparancsnok, Matinka pedig mint szakaszvezető szolgált a fasiszta háború alatt a Horthy-féle hadseregben. Mindkettőjüket azzal vádolták, hogy részük volt az Ukrajnába vezényelt megszálló csapatok egyik századánál történt kegyetlenkedésekben. Ennél a századnál fordult ugyanis elő az, hogy egy alkalommal 15 ukrán leányt kinoztak és alázták meg azért, mert azok orosz dalokat énekeltek. Más alkalommal pedig elfogtak egy fiatal partizánt, aki vörös zászlóval diszitett kerékpáron közelitette meg a falut. A foglyot hosszabb ideig tartották a századnál, majd azzal az ürüggyel, hogy parancs szerint át kell adni a németeknek, egy őrjárat elvitte és annak egyik tagja a falu határában agyonlőtte.

A biróság bűnösnek találta a két vádlottat úgy a kegyetlenkedések, mint a kivégzés miatt, mint bűnrészeseket és ezért Koroknai Pál Gézát 7 évi, Matinka Józsefet pedig 2 és fél évi börtönbüntetéssel sujtotta.

Akik a termelésben élenjárnak

A budapesti Gyárépítő Vállalat hódmezővásárhelyi építkezésén, a Mérleggyárnál a legutóbbi bérhéten a következő dolgozók érték el a legmagasabb eredményt:

Albert Rudolf kőműves 171, Kovács Sándor segédmunkás 152. Mészáros István bongár 150. Szedlacsek György segédmunkás 157, Apró Mihály vasbetonszerelő 150, Szűcs Imre II. segédmunkás 171, Darabos János segédmunkás 146 százalékra teljesítette új normáját. A brigádok közül kiemelkedik Gógán Mihály segédmunkás brigádja 127 százalékkal, Ferkovics Menyhért segédmunkás brigádja 146 százalékkal, Horváth Zs. István segédmunkás brigádja 203 százalékkal, Mészáros Ferenc ácsbrigádja 130, Kiss István vasbetonszerelő brigádja 198, Kerekes N. Ferenc lakatos brigádja 124, Molnár Péter asztalos brigádja 118 brigádja 124 százalékra teljesítette új normáját.

Megjutalmazták a földeáki uttörőket

A földeáki iskolákban az úttörők között komoly munkaverseny kezdődött meg. A pajtások a Békekongresszus tiszteletére és a Nagy Októberi Forradalom évfordulójára lelkesedéssel kötötték meg a tanulási versenyszerződéseiket.

A rajok között különösen jelentős a társadalmi munka végzése. Az úttörő pajtások az iskolájuk közelében 600 négyszögöl területen Micsurin-kertet is létesítettek és ott különböző növényekkel kisérletezéseket végeznek.

Jó munkájukért az úttörő megyei titkárság asztalitenisz felszereléssel jutalmazta meg a csapatot.

Megyénk két községe:
ahol rosszul *ahol jól*
SZERVEZTÉK MEG A PÁRTOKTATÁST

Az előttünk álló nagy harci feladatok — melyeket Rákosi elvtárs kijelölt számunkra — megkövetelik párttagjainktól, hogy elméleti tudásukat magasabbra emeljék. A november 6-án meginduló új pártoktatási évadnak az a célja, hogy párttagságunknak minél szélesebb körben tegye lehetővé a marxista-leninista elmélet elsajátitását. Pártfunkcionáriusaink gyakorlati munkájuk végzése közben nem tudnak eléggé előrelátók és rugalmasak lenni, ha Pártunk elmélete mint egy érzékeny iránytű, nem mutatja nekik állandóan a helyes utat. Ugyanez vonatkozik a pártonkivüli tömegekre is, akik, ha kirekesztjük őket az oktatásból, nem látják kellően feladataikat és ingadozni kezdenek akkor, ha szocialista jövőnk építése érdekében egy-egy fontos kérdést kell megoldani. Megyénkből két községet mutatunk be: egyik helyen rosszul, a másik helyen jól szervezték meg a pártoktatást.

Megyénkből két községet mutatunk be; egyik helyen, ahol jól szervezték meg a pártoktatást, a másik helyen, ahol rosszul.

Szatymaz

Több mint ötezer lakója van a községnek; a dolgozó parasztok minden erejüket az őszi mélyszántás elvégzésére fordítják. Elhatározták, hogy a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulójára, azaz november 7-re nem lesz mélyszántatlan föld a határban. Ez mindennél jobban bizonyítja azt, hogy a szatymazi dolgozók örömmel tesznek eleget Pártunk harci felhívásainak, elszántan küzdenek a béke megvédéséért.

A pártszervezet azonban nem él benne kellően a község problémáiban, nem tudja jól összekapcsolni a jelenlegi munkát a soronkövetkező feladatokkal. Habár a szegedi járási pártbizottság már hetekkel ezelőtt megadta a pártoktatással kapcsolatos szemponokat, ezidőszerint még sehogysem állnak a szemináriumok beindításával. Lippai István párttitkár elvtárs így nyilatkozik erről:

— Tervbevettük ugyan, hogy egy alap- és egy haladófokú szemináriumot indítunk a községben, de ennek szerintem még nincs itt az ideje. Ha elkezdenénk az oktatást, úgysem lenne egészséges, mert párttagságunk és a pártonkívüli dolgozók zöme, el van fáradva az egésznapi munkától. Mihelyt végzünk a mélyszántással, úgy 15-e körül az oktatást is megkezdjük.

Lippai elvtárs nyilvánvalóan lebecsüli a párttagság tanulniakarását és attól fél, hogy az elmélet elvonja a gyakorlattól a dolgozókat. Nem gondolt arra, hogy minél jobban képzettek az elvtársak politikailag, annál nagyobb lendülettel végzik munkájukat, mert látják annak igazi értelmét. Szatymazon ennek ellenére még az előkészületeket sem tették meg az oktatás beindításához. Nem történt meg azoknak a munkában kitűnt elvtársaknak a kiválogatása, akik kiérdemelték, hogy résztvegyenek a szemináriumon.

Tömegszervezeti oktatás még tervbe sincs véve a községben. Németh István elvtárs, a községi tanács elnöke elmondotta, hogy a tanácstagok is szeretnének tanulni, mert ez nagyban elősegítené őket munkájukban. De Börcsök Erzsébet és Banyári József pártonkívüliek is várják, hogy megismerkedhessenek a Párt tanításaival. Ezek a becsületes dolgozók — köztük a tanácstagok — a pártszervezet intézkedéseire várnak, mert a tudás fegyverével akarnak harcolni úgy a belső, mint a külső ellenség ellen.

Ilyenformán áll az oktatás kérdése Szatymazon és ha a párttitkár elvtárs nem intézkedik sürgősen ebben az ügyben, a község dolgozói nem tudnak lépést tartani szocialista fejlődésünkkel, nem tudnak eredményesen kiállni a béke megvédése mellett.

Földeák

A pártszervezet felismerte azokat a hibákat, amelyek az őszi kampányoknál a népnevelő munkában mutatkoztak. A népnevelő elvtársak elhanyagolták a dolgozó parasztokkal való foglalkozást, mert a kellő elméleti felkészültség hiányában nem tudtak érthető és világos választ adni a felvetett kérdésekre. Ezek a nehézségek elvették a népnevelők kedvét és hacsak elkerülhették, nem vettek részt az állandó agitációs munkában. Ez volt a legfőbb oka annak, hogy a termelőcsoport fejlesztésénél alig tudtak eredményt elérni

A népnevelőértekezleten megtárgyalták ezeket a hiányosságokat és az elvtársak maguk mutattak rá, hogy a hiányos elméleti tudás akadályozta őket legjobban a munkában. Elhatározták, hogy a meginduló oktatási évben kivétel nélkül végighallgatják a szemináriumokat. Amikor egy hónappal ezelőtt a makói járási pártbizottság megadta az erre vonatkozó utasításokat, úgy a községi, mint a tszcs pártszervezet teljes erővel kezdték előkészíteni a pártoktatás beindítását. A párttagokat és tömegszervezeti aktivákat, valamint a községi tanács tagjait politikai képzettségüknek megfelelően osztották be a szemináriumokra.

Kővágó Józsefet, özv. Bodócsi Györgynét, Borsos Jánost és a többi előadókat, tíznapos előadóképző iskolára küldték. November 6-ra jönnek vissza a községbe és azonnal megkezdik az oktatást. Négy, úgynevezett agitátorképző iskola indul, ezeken vesznek részt azok az elvtársak és pártonkívüli dolgozók, akik Pártunk mindennapi politikájával ismerkednek meg. Ezenkívül még négy politikai iskola kezdődik 6-án, ahol főleg párttagjaink sajátítják el a marxizmus-leninizmus alapelméletét. Az oktatáshoz szükséges anyagról idejében gondoskodtak.

A múlt évben olyan hibák merültek fel a pártoktatásban Földeákon, hogy nem sokkal a beindulás előtt tömeges lemorzsolódás következett be. Ez azért történt, mert a szemináriumi bizalmi nem törődött a hallgatókkal. Ha megjelent valaki, beírták a jelenléti ívre, de ha távol maradt, akkor nem kérdezték meg, miért nem jött el. Igy az elvtársak nem érezték, hogy sokat vár tőlük a Párt, nem tartották fontosnak a rendszeres megjelenést.

Tanulva ebből a hibából, most úgy szervezték meg, hogy — habár mindenki tudja a kezdés pontos idejét — minden alkalommal értesítik a hallgatókat és felhívják figyelmüket a megjelenésre.

A földeáki pártszervezet gyökeresen ki akarja javítani eddig elkövetett hibáit, és az oktatás jó megszervezésével bizonyítja be, hogy ígéretét valóra is váltja.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom idején,

mint tüzér voltam kint Kievben. A magyar hadvezetőség hazarendelt bennünket, mert nagyon jól tudta, hogy az Oroszországban lévő hadifoglyok nagyrésze átpártolt a forradalmi hadseregbe. Hazaérkezésünkkor már itt is kitört a forradalom és anélkül, hogy leszereltünk volna, beléptünk a forradalmi hadseregbe. A proletárdiktatúra kikiáltása után boldogan mentünk a Vörös Hadseregbe, hogy fegyverrel védjük meg a proletáriátus államát.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom itt, Magyarországon is meghozta gyümölcsét, azonban az imperialista hatalmak különféle nemzetiségű fegyveres erőket küldtek a magyar proletárdiktatúra leverésére. Mi is kimentünk a demarkációs vonalra, azonban a túlerőben lévő román ellenforradalmi csapatok miatt kénytelenek voltunk visszavonulni. Szolnok mellett meg is sebesültem. Nagy kár, hogy a forradalmat akkor leverték, mert ha akkor megmaradt volna a proletárdiktatúra, akkor ma már mi, magyar dolgozók is a szovjet néphez hasonlóan élhetnénk.

De nem harcultunk hiába. A Szovjet Hadsereg felszabadított bennünket és ami 1919-ben nem sikerült, az 1944-ben sikerült. A dolgozók vették kezükbe most már örök időkre az állam igazgatását. Tanácsok akkor is voltak, igaz, csak rövid ideig. A mostani tanácsválasztással elértük azt, hogy a dolgozó nép vette kezébe a közigazgatást és a régi városatyák helyett a dolgozó nép intézi a maga ügyét. Most lesz az Októberi Szocialista Forradalom 33. évfordulója és mi, magyar dolgozók úgy tudjuk kifejezni hálánkat a szovjet nép és szeretett vezére, Sztálin elvtárs iránt, ha fokozottabb, jobb munkát végzünk. Molnár József brigádtársammal a múlt héten is 110 százalékot teljesítettünk, de még jobb munkával igyekszünk megünnepelni az Októberi Forradalmat.

Berta Albin,
Tiszamenti Fűrészek dolgozója,
szortírozó munkás.